

Rozważania Biblijne – 13 marca 2022

Drugie czytanie – z listu do Filipian 3, 17 – 4, 1

Bądźcie, bracia, wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas. Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego, o których często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. Ich losem - zagłada, ich bogiem - brzuch, a chwała - w tym, czego winni się wstydzić. To ci, których dążenia są przyziemne. Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa, który przekształci nasze ciało poniżone, na podobne do swego chwalebego ciała, tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować. Przeto, bracia umiłowani, za którymi tęsknię - radości i chwała moja! - tak stójcie mocno w Panu, umiłowani!

« Bądźcie, bracia, wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas. »

- Paweł pisze z więzienia. Pod jego nieobecność, niektórzy przedstawiają się jako godni naśladowania...Poza tym inni członkowie wspólnoty pierwszych chrześcijan sięgają zażenit, głosząc, że wszyscy chrześcijanie powinni być obrzezani. Powstaje fundamentalne pytanie : Jeśli obrzezanie jest konieczne to znaczy, że chrzest nie wystarcza ? Oczywiście, że nie :
  - « Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. » (Mk 16,16)

« krzyż Chrystusowy »

- U Pawła to wyrażenie oznacza Meke, Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa.
- Dla Pawła « krzyż Chrystusa » jest najważniejszym wydarzeniem w historii ludzkości. Tłumaczy, że odtąd wszystko się zmieniło.

« Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego, o których często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. »

- Paweł tłumaczy, że ci, którzy głoszą iż wszyscy chrześcijanie powinni być obrzezani, zachowują się tak, jakby Jezus nie przeżył swej Męki i nie zmartwychwstał. Paweł nazywa ich « wrogami krzyża Chrystusowego ».

Prawdopodobnie wśród Filipian, wielu waha się. To do nich Paweł pisze :

- « *Strzeżcie się psów, strzeżcie się złych pracowników, strzeżcie się okaleczonych! My bowiem jesteśmy prawdziwie ludem obrzezanym - my, którzy sprawujemy kult w Duchu Bożym i chlubimy się w Chrystusie Jezusie, a nie pokładamy ufności w ciele. » (Flp 3,2-3)*

- Dla Pawła prawdziwie obrzezanymi są ci, którzy przyjęli Chrztów Święty i odtąd całe ich życie jest ukierunkowane na Chrystusa ; oczekują zbawienia płynącego z « krzyża Chrystusowego », a nie z ich praktyk religijnych.
- Paweł nazywa « fałszywie obrzezanymi » tych, którzy obrzezani w ciele według prawa Mojżesza, przywiązują do tego rytu więcej wagi niż do Chrztu Świętego :

- « *Ich losem - zagłada, ich bogiem - brzuch, a chwała - w tym, czego winni się wstydzić. To ci, których dążenia są przyziemne... »*

« Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Przeto, bracia umiłowani, za którymi tęsknię - radości i chwała moja! - tak stójcie mocno w Panu, umiłowani!

- Oczekiwanie Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela zakłada całkowite zaufanie Mu, ufanie Jemu, a nie liczenie na swoje zasługi...

«Bądźcie, bracia, wszyscy razem moimi naśladowcami... »

Naśladowac Pawła znaczy :

- postawić w centrum swego życia Jezusa Chrystusa, a nie praktyki religijne
- znaczy stać się « obywatelom Nieba »
- « *Chociaż ja także i w ciele mogę pokładać ufność. Jeśli ktoś inny mniema, że może ufność złożyć w ciele, to ja tym bardziej: obrzezany w ósmym dniu, z rodu Izraela, z pokolenia Beniamina, Hebrajczyk z Hebrajczyków, w stosunku do Prawa - faryzeusz, co do gorliwości - prześladowca Kościoła, co do sprawiedliwości legalnej - stałem się bez zarzutu. Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. » (Flp 3,4-7)*

Ewangelia według Łukasza 9, 28b-36

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniąco białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwoch mężów, stojących przy Nim. Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; złękli się, gdy [tamci] weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!» W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmiali o tym, co widzieli.

- Jezus, kilka dni przed swoim Przemienieniem, modlił się ze swoimi Uczniami. Zapytał ich wtedy:

*«Za kogo uważają Mnie tłumy? Oni odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał». Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Piotr odpowiedział: «**Za Mesjasza Bożego**». (Lk 9,18-20)*

- Jednak naród wybrany nie tak wyobrażał sobie Mesjasza ...
  - Jezus dodał: «Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie». (Lk 9,22)

Osiem dni później, Jezus idzie z Piotrem, Jakubem i Janem na górę Tabor, by się modlić. Łukasz jako jedyny z Ewangelistów wspomina o tej modlitwie, w czasie której Jezus zostaje Przemieniony. Obecni przy tym Uczniowie odkrywają, że dla Jezusa modlitwa jest spotkaniem, które przemienia...

- Ci sami trzej Uczniowie byli już świadkami wskrzeszenia córki Jaira, a nieco później, będą świadkami modlitwy Jezusa w Getszemanii.

Poprzez Przemienienie Jezusa, Bóg objawia obecnym Uczniom misterium Syna Człowieczego. Mówi: «*To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!*»

- Łukasz używa podobnego słownictwa, które występuje przy opisie wydarzeń z góry Synaj: góra, obłok, chwała, dający się słyszeć głos, namioty.... A u boku Jezusa pojawia się **Mojżesz i Eliasz**...

Mojżesz przeżył czterdzieści dni na Synaju w obecności Boga, po czym zszedł z góry z nadzwyczajnie promieniejąca twarzą, tak, że widzące go tłumy były zdumione...

- «*I był tam [Mojżesz] u Pana **czterdzieści dni i czterdzieści nocy**, i nie jadł chleba, i nie pił wody. I napisał na tablicach słowa przymierza -*

*Dziesięć Słów. **Gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj z dwiema tablicami Świadcstwa w ręku, nie wiedział, że skóra na jego twarzy promieniała na skutek rozmowy z Panem.** Gdy Aaron i Izraelici zobaczyli Mojżesza z dala i ujrzeli, że skóra na jego twarzy promienieje, bali się zbliżyć do niego. » (Wyj 34, 28-30)*

Eliasz przez czterdzieści dni i nocy siedł na górze Horeb, by spotkać się z Bogiem...

- *« Powstawszy zatem, zjadł i wypił. Następnie mocą tego pożywienia **szedł czterdzieści dni i czterdzieści nocy aż do Bożej góry Horeb.** Tam wszedł do pewnej groty, gdzie przenocował. Wtedy Pan skierował do niego słowo i przemówił: **«Co ty tu robisz, Eliasz?»** A on odpowiedział: «Żarliwością rozpałem się o chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje życie». Wtedy rzekł: **«Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!»** A oto Pan przechodził. **Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały [szła] przed Panem; ale Pan nie był w wichurze.** A po wichurze - trzęsienie ziemi: Pan nie był w trzęsieniu ziemi. Po trzęsieniu ziemi powstał ogień: Pan nie był w ogniu. A po tym ogniu - **szmer łagodnego powiewu.** Kiedy tylko Eliasz go usłyszał, zasłoniwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do groty. A wtedy rozległ się **głos mówiący do niego: «Co ty tu robisz, Eliasz?»** Eliasz zaś odpowiedział: «Żarliwością rozpałem się o chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje życie». 1 Krl 19,8-14)*

Tak więc dwie ważne postaci ze Starego Testamentu – Mojżesz i Eliasz – którzy doświadczali przywileju zobaczenia chwały Bożej, są także obecni w czasie objawienia się chwały Chrystusa... Łukasz jako jedyny z Ewangelistów przytacza treść dialogu Jezusa z Mojżeszem i Eliaszem:

- *“mówili o Jego **odejściu**, którego miał dokonać w Jerozolimie”*

– Łukasz użył tu greckiego słowa **“exodus”**, to nie przypadek, że exodusem nazywa Pasche Chrystusa... Podobnie jak Pascha Mojżeszowa zaangurowała **exodus** narodu wybranego z niewoli egipskiej do ziemi obiecanej, ziemi wolności, tak Pascha Jezusa otwiera drogę wyzwolenia całej ludzkości...

«To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie! »

- W czasach Jezusa te trzy słowa (**Syn, Wybrany, słuchajcie Go**) wyrażały różne rysy portretu Mesjasza.

- **«Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie».** (Lk 3,22)
  - te słowa były używane w czasie sakry królów
  - słowo *Wybrany* występuje też w pieśni o Słudze Panskim:
“Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. **Wybrany mój**, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął » (Iz 42,1)
- Niektórzy oczekiwali Mesjasza – Proroka :
  - « Wzbudzę im **proroka** spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę w jego usta moje słowa, będzie im mówił wszystko, co rozkażę. » (Pwt 18,18)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60